

Noves figures de preservació d'espais .

Xavier Alfaras

Des de fa uns anys, en el nostre país han prosperat diverses iniciatives encaminades a catalogar boscos o, més genèricament, espais forestals que presenten unes característiques associades a la vellesa dels elements vegetals que els configuren (boscos madurs), que reuneixen aquestes característiques o d'altres relatives al seu paper en relació a la biodiversitat o al seu valor social o productiu (boscos singulars) o que es distingeixen per la baixa intervenció humana (xarxa de boscos o evolució natural).

En les pàgines d'aquest número de la revista presentem diversos articles que s'hi refereixen i posen en relleu els valors que aconsellen preservar aquests espais, sobretot tenint en compte la dificultat de la seva recuperació en cas de ser afectats per perturbacions de tot tipus, encara que se sol posar l'accent en les que s'originen per la mà de l'home.

Tot ponderant aquests valors, penso que pot ser interessant d'aportar alguns elements de reflexió des de l'òptica de la propietat, que és la línia editorial de l'Aulet. Es tracta d'elements que em sembla que també són pertinents de cara a l'eficiència d'una política d'espais protegits que tingui en compte tots els factors presents i vulgui assolir, amb el màxim de probabilitats d'èxit, una efectiva preservació.